

Krasula żywicielka

Wstałak dzisioj rano na łobie dwie nogi,
W sople dałak porwoz Krasuli na rogi
Cyrwony szczympcepek dowionzałak jesce,
By łodegnaj urok, i łoko złowiesce
Kciałak jom wczas napaś, jesce rosa była
By sie mi ze złości zaś nie łozegździła
Bo kie jes duchota to gryzom ślypiska
jak sie nie napasie, to nie bydzie mlycka
Bo tak sie łoganio, łogonym wywijo,
Nie patrzy pasiynio, krowio bezkurcyjo
Na burze sie zbiyro, tymu sie tak dzieje
Jak sie zdązy napaś, to niek se ta leje
Kie zaś jes pogoda, to złoto krowicka,
pasie sie i pasie, wiyemie pełne mlycka
Gryzie jaz do ziyimi i chłodzi bez pola
Bo wielgo i wozno jes Krasuli rola
Jes nom żywicielkom lo całej rodziny
momy mlyko, masło, śmietane i syry
Jesce sie w potocku wodzickom napoji
idzie pomaluśku, ślypi sie nie boji
Kie do sopy przyjdzie, pod jaśłami lagnie
Wsytko przemierydzo drugi roz dokładnie
Mama zmyje wiyemie, do skopca podoji
Krasula nie kopie, nik sie ji nie boji.
Jutro zaś jom wygnom zawcasu do pola
Bo tako jes codziyj moja wozno rola.